TOPLUM

Alınteri, Göznuru, El emeğinin Savunucusu

Yıl: 1 Sayı: 16 P.K. 47 Haftalık gazete 2 EYLÜL 1964 Çarşamba gün'eri çıkar 25 Kuruş

Amerikan düşmanlığı

Adalet Bakanı Sedat Çumralı, Hürriyet gazetesine verdiği bir demeçte şöyle demiştir:

«Amerikan aleyhtarlığını solcular tahrik etmektedirler. Aşırı solculara karşı Hükûmet tedbir alacaktır!»

Hükûmet etmeyi bit pazarında çeket satmakla bir tutan düşünce böyle konuşabilir ancak... Türkiye de Amerikan aleyhtarlığı ve Amerikan düşmanlığının olduğu bir gerçektir şüphesiz. Ama bu, kendi kendine meydana gelen bir oluş değildir. Türkiye NATO'ya girdiği günden beri düşünen kafalarda Amerikan düşmanlığı başlamıştır. Sonra bu düşmanlık halka geçmiştir. Halka nasıl geçmiştir? Şöyle:

Türkiye'deki Amerikan askerleri bayrağımızı yırtmışlardır; kızlarımızı iğfâl etmişlerdir, çocuklarımızı öldürmüşlerdir, gözler önünde fuhuş yapmışlardır, kaçakçılıkla uğraşmışlardır.

Türkiye'deki Amerikan temsilcileri iğnemizden ipliğimize varıncaya kadar her işimize karışmışlar; her işimize burunlarını sokmuşlardır. Tabiî bu oluşlarda, Türk Hü

(Devamı 4 de)

«Sen yaratıcı gücünden habersiz, karanlık dünyanda emeğinle olan nimetleri tatmadan, kötü kaderine boyun eğip gidersin. Ve... »

EMEKÇİLER, TÜRKİYE SİZİNDİR!

AYBAR, demokrasi için emekçinin söz sahibi olmasını istedi

Diyarbakır Türkiye İşçi Partisi merkez ilçe kongresi geçtiğimiz hafta yapılmıştır. Diyarbakırlı emekçilerin ve bir grup aydının katıldığı kongrede TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın gönderdiği mesaj okunmuş ve emekçiler, tek kurtuluş yolunun kendi partileri olan Türkiye İşçi Partisi'nin işbaşına gelmesiyle bulunabileceğini kabul etmişlerdir.

Aybarın mesajı şöyledir:

«Emekçi kardeşim,

Bu yurtta ne varsa, bütün zenginliklerin, maddi manevi bütün değerlerin asıl yaratıcısı sensin. Tarlalarda, bağlarda, bahçelerde bütün bitkileri sen yetiştirirsin; mahsulü sen kaldırır, pazara sen götürürsün. Köyleri şehirlere, şehirleri birbirine bağlayan yolları sen açarsın; şehirleri sen kurarsın, apartmanlar, hanlar, anıtlar senin emeğinle yükselir. Yeraltında, yerüstünde, maden kuyularında, fabrikalarda, tezgâh başlarında, gece gündüz hep sen çalışır, gözünün nuru elinin hüneriyle, her şeyi sen yaratırsın. Vergiyi sen ödersin, Yurdu sen ko

(Devamı 4 de)



YAZISIZ

AP'liler, İSMET İNÖNÜ'YÜ «KIZIL SULTAN» ABDULHAMİDE BENZETTİ

BU YAZIYI, C. SAVCILIĞINA İTHAF EDİYORUZ

Adalet Partisi'nin organı «ADALET» gazetesinde, AP Milletvekili Özel Şahingiray'ın kardeşi Cehdi Şahingiray 28 Ağustos 1964 günü «Biz mi, İnönü mü gerici» başlıklı bir yazı yazmıştır. Bu yazıda İsmet İnönü'ye çok ağır bir dille saldırılmaktadır.

Yazının başında İnönü, «Kızıl Sultan» diye ün salan Abdülhamid'e bezetilmektedir. Yazının bu kısmını, İnönü'nün Lozan Kahramanlığını tenkit eden

(Devamı 4 de)



MUZAFFER ÖZDAĞ
Çirkin İhtilâlci

14'lerin en küçüğü Muzaffer Özdağ, Adana'ya uğrayıp zenginlerle görüştükten sonra hafta nın başında Gaziantep'e geldi. Özdağ burada bâzı varlıklı kişilerle, kuracakları partinin ve çıkartacakları gazetenin mali yönü nü görüştü. (Bu konudaki bir yazı ikinci sayfadadır.)

Teksif'çiler kan kusuyor

İşçiler, haklarının patrona satıldığını söyledi

Sendika ağalığına özenen Ali Haydar Mutaf adındaki belirli bir kişiliği bulunmayan sözüm ona sendikacının, Teksif Sendikası grevi sonunda yüzlerce işçinin menfaatıyla oynadığı artık iyice anlaşılmıştır.

Hafta içinde gazetenizi bir grup mensucat işçisi ziyaret etti. Yapılan toplu iş sözleşmesinin sonuçlarından ve Sendikanın bir kaç idarecisinden acı acı dert yandılar. Bir işçi şöyle konuştu.

(Devamı 4 de)

Genel-İş, başarılı bir sözleşme yaptı

Genel-İş Sendikası Gaziantep Şubesi, Bayındırlık Müdürlüğündeki işçiler adına başarılı bir toplu iş sözleşmesi imzalamıştır. Sözleşme, 31 Ağustos günü saat 11'de yapılan törenle kesinleşmiş ve işçiler şu hakları elde etmişlerdir;

1—Günlüklere 2'şer lira zam,

2—325 kuruş yemek parası,

3—İki kat elbise,

4—Bir çift ayakkabı,

5—Ölüm için 500 lira,

6—Çocuk zammı marta kadar 5'er, marttan sonra 10'ar lira.

LÂF aramızda

GEÇMİŞ GÜN

CKMP Milletvekili Ahmet Tahtakılıç, yarı düşük yarı kalkık devirde Eskişehir'de parti propagandasına çıkmıştı. Orada Vali İbrahim Tevfik Kutlar ile çatışmış ve şöyle demiştı:

—Siz, Valilik değil, ancak ocak başkanlığı yapabilirsiniz.

Tahtakılıç, Kutlar'a değerinden fazlasını vermiş. Bize kalırsa Kutlar ocak başkanı da olamaz. Ya?

Olsa olsa, çavuş olur.

LÂFCI

DOSDOĞRU

Kıbrıs Dâvası

GÜNER SAMLI

Türk emekçi halkını ölümle karşı karşıya getiren bir dâva var ortada: KIBRIS... Kıbrıs dâvasını duygu planında çıkartıp akıl süzgecinden geçirdikten sonra düşünmek ve çözmek gerekir. Eğitilmemiş halkın harb hevesine boyun eğmiş gözüken Azınlık Hükûmeti, bugün Kıbrıs için dünyayı ateş ve kana boğabilecek bir sakat politikanın çukurunda yuvarlanmaktadır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Türk Dış Politikası Atatürk tarafından «yurtta barış, dünyada barış» ilkesine göre çizilmiştir. Bir de «Misak-ı Millî» vardır. Bu dış politikaya göre, Türkiye'nin sınırları dışında hiçbir dâvası yoktur ve olamaz. Ama Türkiye, bugünkü sınırlarını da bir milim da hi geriden çizdirmez. Bütün ülkelerle karşılıklı menfaata dayanan dostluklar kurar. Bütün blokların dışında tam bağımsız ve tarafsız bir cumhuriyet yönetimini şart görür. Atatürk'ün bağımsız Türkiye Cumhuriyeti için amaç olarak gösterdiği bu ilkeler kendisinden sonra çiğnenmiştir. Şim

(Devamı 4 de)

KÜLTÜR

ÇİN DEVRİMİ

Batılıların «Kızıl Çin» dedikleri Çin Halk Cumhuriyeti hakkında Türk okurları ya hiçbir şey bilmezler, yahut yalan-yanlış çok şey bilirler.

Çin Halk Cumhuriyetinde bugün komünist partisi iktidardadır. Amerikalı, İngiltereli ve Fransalı gazeteciler bu ülkeye sık sık gelip gider ve gördüklerini, iyi ve kötü yanlarıyla açık-seçik yazarlar. Aşağıda okuyacağınız yazı, İstanbul'da yayımlanan ATAÇ dergisinin 1 Ekim 1962 tarihli altıncı sayısından alınmıştır. TOPLUM'un, Çin Halk Cumhuriyetinin önderi Mao-Çe-Tung'un yazdığı bu yazıyı sütunlarına almasının başlıca amacı, okurların Çin hakkında bilgi edinmelerini sağlamaktır. Çünkü yönetimlerini, dinlerini,ahlâklarını, partilerini sevsek te, sevmesek te, her ülke hakkında bilgi edinmek zorundayız. Kalkınma çabası içinde kıvranan Türkiye'nin dünyada ne olup bittiğini temelden öğrenmesi şarttır. Kalkınmamız için bir çözüm yolu ancak böyle bulunabilir. Kısaca, Amerika'nın, İngiltere'nin, Fransa'nın, İtalya'nın, Federal Almanya'nın Rusya'nın, Mısır'ın, Küba'nın, Belçika'nın, Hollanda'nın, Bulgaristan'ın, Romanya'nın, Çekoslovakya'nın ve nihayet İsveç'le İsviçre'nin hangi yollardan meselelerini hallettiklerini bilmeliyiz ki Türkiye'ye en uygun kalkınma yöntemini bulmuş olalım.

«Bir diktatorya koruyorsunuz» diyorlar bize. Evet, sayın baylar, doğru söylüyorsunuz. Gerçekten bir diktatorya kuruyoruz. Çin halkının son on yıllar boyunca edindiği deneyler (yani tercübeler) bir halk yönetimi diktatoryasının gerekli olduğunu gösteriyor. Bu ne demektir, bilir misiniz? Düşüncesini, inancını bildirme hakkı gericilerin elinden alınmalı ve bu hak, bu oylama hakkı sadece halka verilmeli, demektir. «Halk» derken ne anlatmak istediğimizi de belirtelim: Toplumun bugünkü durumunda, Çin halkı deyince, aklımıza gelen sınıflar işçi sınıfı, köylü sınıfı, küçük esnaf ve yerli tüccardır. Bu sınıflar, emperyalizm uşakları-nı boyunduruk altında tutmak için, işçi sınıfıyla komünist partisinin yönetimi altında elele vermiş, kendi devletlerini ve kendi hükûmetlerini seçmişlerdir. Amaçları, emperyalizm uşaklarını, yani toprak ağalariyle özel sermaye sahiplerini baskı altında tutmak, ezmek, ne sözleriyle, ne de eylemleriyle belli sınırlar dışına çıkmalarına engel olmaktır. Bu sınırları aştılar mı hemen cezalarını görürler. Demokrasi düzeni ancak halka uygulanır, söz, toplanma ve örgütlenme (yani teşkilâtlanma) özgürlüğü (hürriyeti) ancak halka tanınır. Oylama hakkı da yalnız halka verilmiştir, gericilere değil. Halk demokrasisinin diktatoryası işte böyle iki cepheli bir diktatoryadır: Halka demokrasi, gericilere baskı.

Neden böyle olması gerekiyor? Besbelli ki, böyle olmasa, devrimin yenilgiye uğraması, halkın mutsuzluğa düşmesi ve devletin çökmesi işten bile değildir.

«Peki, Devlet gücünü ortadan kaldırmak istiyen siz değil misiniz?» diyorlar bize, evet istiyoruz, ama hemen değil. Bugünkü durumda devlet gücünü ortadan kaldıramayız.Neden mi? Emperyalizm daha yaşıyor da ondan. Çin'de daha birçok gerici var da ondan, sınıflardan daha kurtulmadık da ondan. Bugünkü ana görevimiz herşeyden önce halk Devletlerini sağlamlaştırmaktır; halk Devleti derken halk ordusunu, halk polisini halk adaletini, ulusal savunmayı ve halk çıkarının korunmasını anlatmak istiyoruz. Çin'in işçi sınıfıyla komünist parti nin yönetimi altında duraklamadan kalkınması, bir tarım memleketiyken bir endüstri memleketi olması, yeni demokrasiden toplumculuğa ve komünizme geçmesi, sınıfları kaldırması ve dünya komünizminin gerçekleşmesi için Devletin sağlamlaştırılması gerekir.

Devlet ordusu, Devlet polisi, Devlet adaleti, bir sınıfın öteki sınıfları ezmesine yarıyan silâhlardır. Devlet, düşman sınıflara karşı kullanılan bir zorbalık aracıdır...

«Hoşgörürlü değilsiniz» diyorlar bize. Doğru. Gericilerin ve gerici sınıfların gerici eylemlerini hoşgören bir iktidardan yana değiliz. Biz, ancak halka karşı iyi davranırız, halktan saymadığımız gericilerin ve gerici sınıfların gerici eylemlerine karşı değil. İktidara bir halk Devleti geçmedikçe halk demokratik yöntemleri (yani usûl), yol, metotları) ulus çapında kullanamaz. Kendini gereğince eğitmeyi ve eğitimini yenilemeyi beceremez. Halkın kendi ülkesindeki ve dışarıdaki gericilerin baskısından kurtulması için (bugünkü Çin'de bu etki çok büyüktür, daha uzun zaman sürecek ve kolay kolay giderilmiyecektir), eski toplumda edindiği saçma alışkanlıklardan ve ideolojilerden sıyrılması, gericilerin gösterdikleri kötü yola sapmayıp toplumcu ve komünist toplumu kurabileceğimiz yolda ilerlemesi ve gelişmesi için bu eğitim gereklidir...

Eserimizin dünya tarihinde bir yeri olacağına hepimiz inanıyoruz. İnsanlığın dörtte biri demek olan Çinlilerin, bizim iş başına gelmemizle birlikte toparlanmaya başladıkları herkesce kabul edilecek. Çinliler eskiden beri güçlü yürekli ve çalışkan bir ulus meydana getirmişlerdir. Düşmeleri yeni çağlara rastlar. Bu düşüş, yabancı emperyalizmin ve gerici bir hükûmetin baskısından ve sömürmesinden ileri gelmiştir.

MAO-ÇE-TUNG

YAŞASIN deMokrasi

Sözüm ona ihtilâlci...

Ben şu 14'ler denen ihtilâlci eskilerine hem acıyor, hem de gülüyorum. Neden mi, diyorsunuz? Anlatayım.

Bu ihtilâlci eskileri «kardeş kavgasına» son vereceğiz diye 27 Mayıs 1960'da askerî bir harekât yaptılar. Adına ilkin «ihtilâl» denildi. Ama bir baktık ki 27 Mayıs'a ihtilâl demek delilikle eşittir. Çünkü ihtilâl olan bir ülkede herşey, ama herşey kökten değişir. Toplumun altı üstüne gelir. Yani kısaca ihtilâl olan ülke hallaç pamuğu gibi atılır. Böyle mi olmuştur Türkiye'de? Hayır efendim. Eski hamam eski tas örneği hiçbir şey değişmemiştir. Haa unutmıyalım, birşey değişmiştir. O da asker maaşları...

Evet, 14'lere hem acıyor, hem de gülüyorum demiştim. Bu adamlar şimdi bir parti kurmak istiyorlarmış. Bu adamlardan üçü bir süre önce Adana'ya biri de Gaziantebe geldi ve milyonerlerle pazarlık ettiler. Milyonerlerden para alıp gazete çıkaracaklar ve milyonerlerden para alıp parti kuracaklar. Partilerinin adı da ya «Birlik ve Kalkınma» ya da «Birlik ve Huzur» olacak.

Hadi bakalım gülmeyin, acımayın... Efendiler siz 27 Mayıs'ta Türkiye'ye hakim oldunuz. Niye o zaman birlık ve huzur getirmediniz? Niye o zaman kalkınma hamlelerine

(Devamı 4 de)

TOPLUM
Alınteri, Göznuru, El emeğinin Savunucusu
Çarşamba günleri çıkar
GAZİANTEP

Sahibi: Güner SAMLI
Sorumlu md. M. Korukluoğlu
İdare yeri: Eski Gümrük Cad. 19. Baskı: Desen Matbaası
Posta Kutusu: 47

TOPLUMUN İÇİNDEN

Hiç sıkılmazlar efendim

Gazetenizin üç hafta dan beri devam eden «sosyalizm-komünizm» anketi ilgi görüyor ve bu ilgi gittikçe artıyor. Hafta için de, Diyarbakır'daki okurlarımızdan değerli insan Doktor Sadi Er'den bir mektup geldi. Doktor Sadi Er, avukat, doktor gibi kişilerin anket suallerine «bilmiyorum» şeklinde cevap vermelerini ayıplıyor.

Değerli insan Er'in mektubunu, ilgi duyulur diye aynen yayınlıyoruz:

«Anketinize cevap veren lerden, mesleklerinin doktor olduklarını öğrendiğim iki kişi, anket sorularınıza (Mesleğime ait birşey olmadığı için birşey söyliyemiyeceğim. Bilmiyorum. İkisinden de anlamam...) gibi bir aydına yakışmıyacak cevaplar vermişler.

Hele bir avukat, «bu konu hakkında bilgim yok? Mesleğime ait birşey olsa belki cevaplandırırım» demekten hiç sıkıntı duymamış.

Şimdi ben de kendi açımdan merak ediyorum: Bu sosyalizm ve komünizm adı verilen politik sistem veya görüşleri; bir doktor, bir aydın sıfatıyla bilmezse, bunlar hakkında iyi-kötü bir fikri yoksa; âmme hukuku, devlet nazariyeleri, hukuk felsefesi, sosyoloji okuyan bir avukatın bu konularda bilgisi ve fikri olması gerekirken «bu benim mesleğim dışındadır» derse, şu halde bu topluma, politik fikir öncülüğünü, siyasî terbiyeyi biz kimlerle kazandıracağız?

Tevekkeli değil, bu toplumun şeyh, ağa, hacı, hoca takımının elinde kalması boş sebeplerden olmamış, şimdiye kadar...

Üniversite öğretiminden geçenler bile yurttaşlık görev ve sorumluluğunu bilinçle kavramazsa, yurt ve dünya sorunlarını (yani meseleleri) merak edip bir çözümleme yapmazlarsa, artık bunun ötesinde biz gazete okuyamıyan bir kişinin yurt kalkınması konusunda nasıl sağ duyu ile hareket etmesini bekliyebiliriz?

Doğrusu, aydın geçinen bu zümrenin fikir seviyesinden aynı meslek mensubu olarak utanç duyduğumu gazeteniz vasıtasıyla bildirmeği borç biliyorum.»

Çok güzeeeel

Meclis'ten çıkan kanunlara en başta Hükû metin uymadığı artık iyice anlaşılmıştır. Bunun başlıca örneği ve ispatı, Başbakanlık Devlet Matbaasında bir aydan beri devam eden grevdir. Başbakanlık Devlet Mat baası işçileri, işveren durumundaki Başbakan İsmet İnö nü'nün vekili müsteşar Haldun Derin'den ücretlerinin arttırılmasını, kanunun kendilerine tanıdığı sosyal hakları istemişlerdir. İnönü adına hareket eden müsteşar Haldun Derin işçinin kutsal haklarının karşısına çıkmış «yok, vermiyeceğiz» demiştir.

SAHTE ADALET

Anayasamızda sosyal adalet ilkesi vardır. Bu ilkenin uygulanması görevi en başta Hükûmete düşmektedir, ama maalesef Hükûmet bugünkü kanunsuz tutumuyla sosyal adaletin karşısındadır. Bu konuda size yeni bir örnek daha vereceğiz:

Ankara'da Toprak ve İskân İşleri Genel Müdürlüğün de çalışan işçiler greve zorlanmışlardır. Buna sebep Maliye Bakanı Ferit Melen'in şu sözleridir:

«Toplu sözleşmeler bütçeye yük olmıyacak şekilde yürütülmelidir.«



FERİT MELEN
Çuvallıyan Bakan

Evet ya, Maliye Bakanı Ferit Melen gardaşımız işçi haklarının resmî kurumlara yük olmıyacak şekilde tanınması için ilgililerin dikkatlerini çekmektedir. Anlıyacağımız, işçiler haklı olsa da, hayvanca yaşamakta devam etseler de, eğer alacakları zam bütçeye yük oluyorsa; verilmemelidir. Peki ne yapılmalıdır? Ne yapılacak, işçi bizzat devlet kurumların da sömürülecek. Hakları biz zat Devlet tarafından tanınmıyacak. Nasıl sosyal adalet anlayışı değil mi?

Olup bitenleri emeği ile yaşıyanlar iyi takip etmeli, iyi ölçüp biçmelidirler. Şunu bilmeliler ki, Meclis'te ve Hükûmette emeği ile yaşıyanlar da bulunmazlarsa, bu soygunlar, bu haksızlıklar bu hırsızlıklar, bu densizlikler daha yıllarca sürüp gidecektir.

Uyan oğlum, uyan...

TOPLUM'un anketi

Sosyalizm ve komünizm denince, ne anlıyorsunuz?

Sosyalizm ve komünizm, son dört yıldır gazete ve dergilerde tartışılmakta; bâzı yazarlar sosyalizmin komünistlik olduğunu söylemektedirler.

Gerçekte ise, sosyalizm başka, komünistlik başkadır. Bu düşünceden yürüyerek gazeteniz, avukat, doktor, mimar, eczacı, öğretmen, gazeteci, matbaacı, sendikacı ve öğrencilere iki sual sordu:

1—Sosyalizm denince ne anlıyorsunuz?
2—Komünizm denince ne anlıyorsunuz?

3 ANKETİ YAPAN:

AHMET SOBACI

RAUF YILMAZER (doktor) — Komünizm deyince, gerek istihsal vasıtalarında, gerekse elde edilen ürünlerde tam bir eşitlik anlıyorum. Böyle sistemlerde hiçbir ferdin şahsî malı yoktur. Herşey müşterektir. Az çalışan da, çok çalışan da, müşterek kazanda aynı yiyeceği yer. Başta bulunan açık gözler halkı avutup kendi çıkarlarına bakarlar.

Sosyalizm ise bundan tamamiyle ayrı bir sistemdir. Sosyalizmde herkes kendi özel malının efendisidir. Ancak fakir ve yoksul tabakayı kalkındırmak için az kazanan az, çok kazanan çok olmak üzere herkes toplumun kalkınmasına yardımcı olmaya gayret eder. Böylece toplumda ne çok fakir, ne de çok zengin fertler bulunmamasına ve geçim dolayısıyla olan kıskançlıkların ortadan kalkmasına çalışır. Sosyalizmin hüküm sürdüğü cemiyetlerde fertler yalnız kendilerini değil, diğer tabakaları da düşünmek zorunda kalırlar.

LÜTFÜ SÖYLEMEZ (doktor) — Sosyalizm denince, hudut belirsiz komünizmin başlangıcı akla gelir. Komünistlerin gizlendiği bir baraktır sosyalizm.

Alacağını aldın, hadi bakalım git!

EMİN ELMACI (doktor) — Cevap için üç gün oyaladı. Sonra vazgeçtiğini bildirdi.

HAYRİ ÖZOVACI (doktor) — Birşey söyliyemiyeceğim. İkisi hakkında da birşey söyliyemiyeceğim,

NAZIM ŞİLİ (Akbank Md.) — Efendim birşey söyli yemiyeceğim. Biz sosyalizmi de, komünizmi de yüksek mektepte okuduk. Size ayrı birşey söyliyemiyeceğim. Mazur görün.

MEHMET KUTLAR (doktor) — Sosyalizm bugünkü ileri memleketlerde tatbik edilen bir toplum düzenidir. Sosyalizm, kültür bakımından ileri memleketlerde tatbik edilirse, iyi sonuçlar verir.

AYKUT TUZCU (Tarsus Amerikan Koleji öğrencisi) — Sorunuzu ünlü İngiliz sosyalisti Bertrand Russel'in sözleriyle cevaplandıracağım: «Sosyalizm, demokratik bir idare altında, toprağın ve seramyenin müşterek mülkiyete tabi olmasını ifade eder. Sosyalizm istihsalin kâr değil fakat ihtiyaç nazara alınarak tanzimini ve istihsal edilenlerin herkese eşitçe veya hiç değilse sadece kamu (halk) menfaatının haklı gösterdiği eşitsizliklerle dağıtılmasını hedef tutar.»

Bugünkü durumumuz ancak sosyalizme gitmekle düzelebilir. Ve hattâ yalnız biz değil bütün dünyanın da aynı yol üzerinde yürümesi lâzımdır. Ya sosyalizm veya insanlığın, sonu gelmeyen savaşlarla mahvı...

Komünizmi meydana gatirenler sosyalizmden faydalanmışlardır. Bunu, 1848 yılında Fransa'da yayımlanan «Komünist Manifestosu» belgesinden anlıyoruz. Ancak bugüne kadar hem sosyalizm, hem de komünizm inkişaf ederek birbirinden tamamen ayrılmışlardır. Meselâ sosyalizmde mülkiyet hakkı tamdır, yani mülkiyet kişinindir. Oysa komünizmde kollektif mülkiyet vardır.

(DEVAM EDECEK)

DIŞ POLİTİKA

Halk düşmanlığı

Dünyanın rahata kavuşamamasının başlıca nedeni, bizce Amerikan politikasının emekçi halklara karşı oluşudur. İkinci Dünya Harbinden bu yana tanığı olduğumuz olaylar şu gerçeği ortaya koymuştur:

Amerikan ve onu izliyen İngiliz dış politikası, kendi çıkarlarının korunabilmesi için gerektiğinde onbinlerce emekçiyi göz kırpmadan ölüme yollamaktan çekinmez. Kore buhranında, Laos buhranında, Vietnam buhranında, Filipinler, Yeni Gine, Borneo, Tunus, Cezayir, Fas, Küba buhranlarında hep Amerikan politikasının halka karşı olan eğilimi harb ateşini yakagelmiştir. Son iki örnek ise Afrikanın göbeğinde büyük bir ülke olan KONGO'daki iç harb ve KIBRIS davâsıdır.

Amerika altın ve gümüş deposunu zenginleştirmek için KONGO'da kiralık kaatillerden bir hükûmet kurdurmuştur. Bu hükûmetin sorumluları Kasavubu ile Çombe'dir. Bu adamlar KONGO'nun kurtuluş savaşını yöneten LUMUMBA adındaki yurtseveri alçakça öldürtmüşler ve cesedini ortadan kaldırmışlardır. Kasavubu ve Çombe, KONGO emekçi halkına karşı bir iktisadî politikanın uygulayıcısıdırlar. Kendilerinin rahat yaşamaları için Amerikan'ın desteğini arkalarına alıp sefil, aç, perişan, yoksul KONGO'luları göz kırpmadan kurşunlamaktadırlar. Bunun adına hürriyet savaşı, bağımsızlık savaşı denilmektedir. Oysa bu, Amerikan çıkarlarının korunması için tutulmuş kiralık kaatil Kasavubu ile Çombe'nin diktatörlüğüdür.

KIBRIS'a gelince, burada da Amerikan ve İngiliz politikasının emekçi halklara karşı politikasının iğrenç liğini görmekteyiz. Amerikan ve İngiliz Hükûmetleri Kıbrıs'ı kaybetmemek ve bu adanın NATO üssü olarak kalmasını sağlamak amacıyla Kıbrıs halkını birbirine kırdırmakta; öte yandan Yunanıstan ile Türkiyeyi (tahriki sonunda) karşı karşıya getirmektedir. Olayları akıl süzgecinde geçirirsek, Türkiye ile Yunanistanın kavgalarının boş olduklarını anlarız. Kıbrıs eninde sonunda bağımsız bir devlet olacaktır. Hattâ ister Yunanistan'a verilsin, ister Türkiye'ye (ki bize verilmesi imkânsızdır), Kıbrıs mutlaka bağımsız olacak ve orada halktan yana bir düzen kurulacaktır.

EGEMEN BAYBURT

Kıbrıs davası

di Türkiye Kıbrıs dâvasını bir «onur», bir «şeref» mesele si durumuna getirmekle Atatürk'ten tamamen kopmuş ol maktadır.

Kıbrıs gibi dünyadaki bütün buhranların çözümlenebil mesi için emekçi halkların çıkarları yönünden düşünmek ve öyle davranmak gerektir. Emekçi halkların çıkarları her ülkenin tam bağımsız ve tarafsız bir cumhuriyet yönetimi altına girmesini zorunlu kılmaktadır. Ancak bu şartlarla ül keler devamlı huzura, mutluluğa, barışa, zenginliğe ulaşabi lir. Kıbrıs dâvasının çözümü için Amerika'nın, İngiltere'nin Türkiye'nin ve Yunanistan'ın gösterdiği yollar, dünyayı a-tom harbinin eşiğine getirmekten başka bir işe yaramaz. Çünkü Kıbrıs için ortaya atılan çözüm yolları, Kıbrıs emek çi halkının aleyhinedir. Kıbrıs emekçi halkının aleyhine ol mayan yol ise, BAĞIMSIZ KIBRIS CUMHURİYETİ'dir!

Evet. Bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti... Niçin ENOSİS, TAKSİM değil de, BAĞIMSIZ KIBRIS CUMHURİYETİ?

Buradan sonra tokmağı davulun tam ortasına vuruyo ruz;

Amerika ve İngiliz Hükûmetleri Kıbrıs'ın bir NATO üssü, bir atom deposu olarak kalmasını istemektedirler. He saplarınca, Kıbrıs Yunanistan'a geçerse ve taksim olmazsa bu körpe cumhuriyet NATO üyeliğine lütfen kabul edile-cek ve Doğu Akdeniz'de yeni bir sömürge merkezi yaratı lacaktır. İngiliz ve Amerika'nın Orta Doğu'daki çıkarları-nın şimdilik en iyi korunabileceği harb tahrik merkezi Kıb rıs adasıdır.

1956'da İngiltere'nin Mısır'a saldırısına Kıbrıs'taki as kerî üslerden başlandı ve barışsever Mısır'lılar Kıbrıs'ta bu lunan İngiliz uçakları tarafından bombalandı. 1957'de Ür-dün'le Lübnan'ın işgâl edilmesi olayında Amerika'nın ve İngiltere'nin kuvvetleri Kıbrıs'taki üslerden harekete geç tiler. 1958'de Irak'taki ihtilâli durdurmak için Adana İncir lik Hava üssüne yığılan yabancı kuvvetlerin hareket üssü Kıbrıs oldu. İngiltere'nin İran ve Irak'taki petrol şirketleri ni en kolay ve en çabuk Kıbrıs'tan koruyacağı da ayrı bir gerçektir.

Başka geerçekler de vardır... Amerikan ve İngiliz Hü kümetleri Kıbrıs'ta geniş yatırımlara girişmişlerdir. Ameri kan Forest Petrol Şirketi çeşitli imtiyazlarla Kıbrıs'ta pet rol aramaktadır. «American Tobacco» şirketi Kıbrıs'ta tü-tün endüstrisine tamamen hâkim olmuştur. Ada'da maden çıkaran KME şirketinin net kazancı, 1962 yılında 66 milyon sterline (Türk parasıyla 20 milyara yakındır ve Türkiye büt çesinden fazladır) varmıştır.

İngiltere'nin Kıbrıs'ta 99 kilometre karelik bir alanda 33 askerî üssü vardır. Amerikalıların ve İngilizlerin birlik te kullandıkları üç dinleme istasyonu bulunmaktadır ve bu istasyonlar, gizli istihbarat için çalıştırılmaktadır.

İngiltere yakın zamanda bir çimento fabrikasıyla bir şeker fabrikası kurmuş ve işletme hakkını kendisi almıştır. Kıbrıs'ta elde edilen ulusal gelirin her yıl 10 milyar Türk liralık kısmı İngiliz hazinesine akmaktadır.

Kıbrıs halkı 1955 yılına kadar kavgasız, gürültüsüz ya şamıştır. Ama Süveyş Kanal bölgesi İngiltere'nin elinden çıkınca harb tahrikçilerinin gözleri Kıbrıs adasına dikilmiş tir. Ve «bağımsızlık vereceğiz», «hürriyet tanıyacağız» ma sallarıyla Kıbrıs Türk ve Rum cemaati birbirine düşürüle rek düşmanlık tohumları sulanmıştır.

İşte Kıbrıs dâvasının bugün Kıbrıs emekçi halkının çı karlarına nasıl ters bir yönde işlediğinin temel sebepleri bunlardır. Bunların dışında Kıbrıs'taki Türklerin lideri du rumunda bulunanların emekçi halkın aleyhine çalıştıkları da göz önünde tutulmalıdır. Kıbrıs'lı zengin Türklerin çocuk ları İngiltere'de, Amerika'da, Fransa'da, ve hattâ Yunanis-tan'da okumaktadırlar. Bir Kıbrıs'lı Türk'ün çocuğunu tah sil için «anavatan» dedikleri Türkiye yerine Amerikaya İn giltere'ye ve hattâ Yunanistan'a yollaması ne derece yurt-severliktir? Siz karar veriniz!

Özetle diyeceğiz ki, Kıbrıs dâvasının en akılcı şekilde çözümlenmesi için Kıbrıs'ta bağımsız bir cumhuriyetin ku rulması gerektir. 1955 yılına kadar Rum ve Türk cemaatla rı nasıl kardeşce yaşıyorlarsa, bağımsız Kıbrıs cumhuriyeti içinde de eskisi gibi yaşıyacaklar... Dünya barışı, Kıbrıs emekçi halkı ve Türkiye ile Yunanistan'ın çıkarları bunu gerektirmektedir. Ve her iki komşu ülkenin sömürgeci tah riklerine kapılmamaları barış için şarttır.

Ne ENOSİS, ne TAKSİM, ne NATO üyeliği... Çıkar yol tektir:

BAĞIMSIZ KIBRIS CUMHURİYETİ!

Amerikan düşmanlığı

Başı 1 de

kûmetlerinin yüzde yüz A-merikan politikasına bel bağlamaları ve Amerikan Hükûmetinin evet efendim cisi rolünü benimsemeleri nin de payı büyüktür.

Kıbrıs meselesinin kızıştığı günlerde A-merika'nın Türkiye'ye kar şı davranışı, halka yayılan Amerikan düşmanlığını da ha da körüklemiştir. Üste lik bu körükleme işine Başbakan İsmet İnönü ile damadı Toker yardımcı ol muşlardır. Başbakan İnönü «Amerika'ya güvenmenin cezasını çekiyoruz. Gerekir se NATO'dan çekiliriz» an lamına gelen sözlerle düş manlığı yaymıştır.

Pekiy Adalet Bakanı Sedat Çumralı'nın yukarı ya aldığımız sözleri, bu du rumda, nasıl yorumlanmalı dır? Çünkü Amerikan düş manlığını ilk başta İnönü ortaya atmış ve Amerika nın sömürgeci dış politika sına karşı olanlar İnönü' den kuvvet alarak düşün celerini açıklamışlardır. Da hası da var;.

Adalet Bakanı, «Ame rikan aleyhtarlığını solcu-lar tahrik ediyorlar. Ted bir alacağız» dediği gün Başbakan İnönü yeni bir demeç vererek şunları söy lemiştir:

«Dost düşman bize kar şı elele verdiler. Amerika' nın baskısından şikâyetçi yiz.»

Demekki Amerikan a-leyhtarlığını solcular değil, bizzat Adalet Bakanının Başbakanı İnönü yaymak tadır. Öyleyse Adalet Ba kanı solcular için tedbir almayı bir yana bırakıp önce İnönü'nün bu şekilde konuşmasını yasaklasın yü rekliyse...

Hayır! Biz böyle kapı kulu zihniyetine karşıyız. Adalet Bakanı ne kadar tedbir alırsa alsın Türkiye yurtsever solcuların baskı sı sonunda Amerika'nın peyki durumundan çıkarı lacaktır. Ama Rusya'nın da peyki olmıyacaktır. Ba ğımsız kalacaktır.

Anlaşıldı mı bay Bakan?

Teksif işçileri

Başı 1 de

«Toplu sözleşmeden önce du rumumuz daha iyiydi. Çünkü şimdi bir işçi işyerine beş dakika geç gelirse 100 kuruş; on dakika geç gelirse 250 kuruş, yarım saat geç geldiğinde de tam üç günlüğü pat ron tarafından kesilmektedir. Bu nun karşılığında Sendikanın imza ladığı sözleşmenin bize kazandır dığı menfaat çam sakızı çoban armağanı kabilindedir.»

PARA MESELESİ

Dokumacılar İplik Kooperati fi tamirci ustalarından Ali Sayılır ise şunları söyledi:

«Sendika grev süresince bir kısım işçinin parasını eksik öde miştir. Bunun yanında Sendika Başkanı ile sendikanın önde ge-len kişileri maaşlarını tam olarak almışlar, hiçbir fedakârlık etme mişlerdir. Bu hususu Ali Haydar Mutaf'a şikâyet ettim. Bana de-diki: (Başını hangi taşa vurursan vur. Nereye gidersen git, şikâyet et. Bu iş böyledir!)

Ayrıca Sendikanın diğer ida recilerinden durumu öğrenmek is tedim. Maaşlarını tam aldıklarını önce sakladılar. Ama sonra ısrar edince, evet cevabını verdiler.»

Emekçiler, Türkiye sizindir

Başı 1 de

rursun. Bilim adamlarının bu gularına, eyleminle sen yo açarsın, sanatçıları sen esinler sin. ÖLÜMSÜZLÜĞÜN SIRRI SENDEDİR. Ve sen bu yaratı cı gücünden habersiz, karan lık dünyanda emeğinle yarattı ğın nimetleri tatmadan, ku şaktan kuşağa değişmeyen kö tü kaderine boyun eğip gi dersin. Ve sen bir değil, beş on değil, milyonlarcasın; sen TÜRKİYESİN...

İşçi partili kardeşim,

Şimdi de sana sesleniyo rum. Birinci vazifen yük al tında ezilmiş, kadere boyun eğmiş emekçi kardeşini uyar mak, uyandırmak, kötü ka derin değişebileceğini ona anlatmaktır. Anayasada yazı lı, fakat uygulanmıyan TE-MEL HAKLARINI, ona birer birer sen belleteceksin; hak larına sahip çıkması için, ona sen yol göstereceksin. Yara tıcı varlığının bilincine kavuş masında, ona sen yardımcı olacaksın. Onun gözündeki bağı sen alacaksın. İşçisi, yoksul köylüsü zanaatkârı, küçük esnafı, memuru, ücret lisi, dulu, yetimiyle emekçi kardeşlerimizin tümü arasın da sen köprü kuracaksın; on ları örgütleyerek demokrasiyi kökleştirecek, sosyal adaleti gerçekleştirecek olan EMEK TEN YANA bir politik gü-cün, serpilip gelişmesini sen sağlıyacaksın.

Türkiye İşçi Partisi de-mokrasinin, emekten yana plânlı kalkınmanın, sosyal a-daletin, kısacası medeniyetin öncücü ve teminatıdır. Top rak ağaları, yabancıya aracı lık eden büyük sermaye sa hipleri karşısında, emekçi halkın haklarını, menfaatleri ni savunan, halktan esinle nen ve halkın yönettiği bir politik parti var olmadıkça demokrasi de, sosyal adalet de, plânlı kalkınma da, alda tıcı boş birer söz olmaktan ileri geçemez. Demokrasi hal kın, halk için, halk tarafından yönetilmesi demektir. Şu hal de demokrasinin varlığı için halkın gözünü açıp oyunu baş kalarına değil, kendisine ve rerek, devlet arabasının diz ginlerini ele geçirmesi şart-tır. Bağımsızlığımız, milletçe kalkınıp ilerlememiz; KULA KUL OLMADAN herbirimi-zin insanca yaşamamız; işi mizden, hakkımızdan emin, yarına korkusuz bakmamız; çocuklarımızı iyi yetiştirip büyütmemiz; hep buna, E-MEKÇİ HALKIMIZIN YURT İŞLERİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASINA, BİR NU MARALI YURTTAŞLIĞA YÜK SELMESİNE BAĞLIDIR.»

Sözüm ona ihtilâlci

Başı 2 de

girişmediniz? O zaman aklınız neredeydi? Ha neredeydi ak lınız...

Ne iş yahu? Ellerinde kuvvet kudret varken «İsmet Paşa bizden iyi bilir» diye her işte ondan medet bekledi ler. Böylece ortalığı kel Ali'nin bağına döndürdüler. Şim di de «Birlik ve Huzur», «Birlik ve Kalkınma» partisi gi bi boş lâflarla emekçi halkı şaşırtıp, Türkiye'nin kurtuluşu nu engelliyecekler.

AP'liler İsmet İnönüyü

Başı 1 de

TOPLUM'cuları rejim aleyh tarlığı ile suçlandıran Gazian tep Savcılığına ithaf et-mek amacıyla aynen alıyo ruz:

«İnönü, tıpkı Abdülha mid gibi, milletinden çekin miş, milletin tekamül etme sinden, daha iyi hayat şart larına doğru gitmesinden âdeta endişe etmiş, her fırsatta fikir hürriyetine, matbuata, cemiyet ve top luluklara mâni olmuş, ser best yazma, serbest söyle me haklarını tahdit etmiş tir. Millet idaresine hakim olduğu müddetçe elindeki kudret ve kuvveti kendisi ne karşı uzak veya yakın herhangi bir muhalefet ha reketine pervasızca kullan mıştır. Bunun aksini İnö nü'nün hayatı müddetince görmek mümkün olmamış tır.»

«Bugün de jurnalcılar, damad-ı şehriyariler, mah dum beyler, Yedi-Sekiz Hasan Paşalar, Fehim Pa-şalar vesairleri başka nam lar altında etrafımızda gör mekteyiz.»